

סיפורים לתוכנית פתיחה שבוע נרות להציר

על ארבעת השחקנים שיענו לשאלות ה"אישיות" לקרוא את הסיפורים בצמוד לפעילות, כדי לדעת לענות כן/לא. הם לא צריכים לדעת לספר את הסיפורים, הסיפורים יופיעו במצגת.

שימו לב, במשחק האישיות לא מנסים לגלות מי הדמות, אלא איזו דרך של אהבת ישראל מהרבי לחסידים - מתגלה בסיפור שלה.

יחס אישי בהתוועדות

ילד מספר

שמי מרדכי מנדלסון. הארוע שעליו אספר לכם התרחש בפורים, כשהייתי בן חמש. בזמנו, לילדים בהתוועדויות היה שמור מקום מיוחד. איפה? מתחת לשלחן ההתוועדות של הרבי. שם היינו קרובים למרכז הענינים, מבלי להדחק בין כל האלפים. הייתי קטן, ותוך כדי השיחה של הרבי.. נרדמתי על הרצפה! כשהתחילה השירה, התעוררתי מבולבל, והתחלתי קצת לבכות. תארו לעצמכם, ילד שיושב סמוך לרבי בהתוועדות ענקית, ומרגיש אבוד... הרבי שם לב למה שקורה אתי. הוציא חתיכת עוגה שהיתה מנחת תחת המפית לפניו על השלחן, התכופף לעברי והגיש לי אותה. נרגעתי, ואחד המזכירים עזר לי להעמד. נשארתי לעמד לצד הרבי. מהתמונה שמישהו צילם, רואים שהרגשתי שם לגמרי בנוח...

מטבע מידו הקדושה

ילדה מספרת

לעיתים קרובות, כשהרבי היה יוצא לתפילה, הרבי היה מחלק מטבעות לצדקה לילדים קטנים ואפילו לתינוקות. ילדים היו מתאספים ומחכים לרבי שיצא מחדרו, כדי לזכות לקבל ממנו מטבע לשליחות מצווה.

כשהייתי תינוקת קטנה היינו בביקור ב770. אבא שלי, הרב דיסקין, הביא אותי ואת אחותי בת השלש, לקבל מטבע מהרבי. עמדנו במבוא הכניסה ל770 וחיכינו.

זמן קצר לפני שהרבי יצא מחדרו סובבתי את הראש אחורה והסתכלתי מבעד לדלת הפתוחה, על המכוניות שנסעו בכביש הראשי בחוץ. בדיוק אז יצא הרבי והתחיל לחלק מטבעות לילדים. הוא נתן מטבע לאחותי הגדולה, ובינתיים אבא שלי ניסה לגרום לי לסובב את הראש לכיוון הרבי, אבל אני המשכתי להיות מרותקת למה שקורה בחוץ...

הרבי הבחין בכך ומיד הושיט את ידו עם המטבע אל מאחורי הכתף של אבא שלי, ממש מול הפנים שלי. הרבי שיחק במטבע מול העיניים שלי, עד שנהייתי מרותקת למטבע. אז הרבי החזיר את ידו לאט לאט, ואני סובבתי את ראשי. כשהבטתי ברבי, הרבי נתן לי את המטבע וסימן לי להכניס את המטבע לקופת הצדקה שהיתה שם. איזה יחס מיוחד לתינוקת קטנה!

הבנה מיוחדת בעקבות יחידות

בחור ישיבה מספר

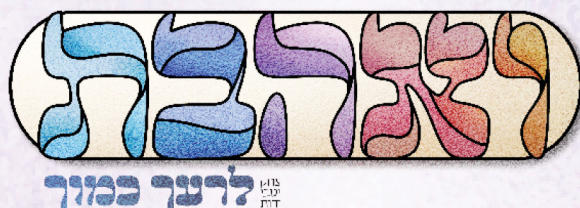
שמי אשר זיילינגולד ואני רוצה לשתף אתכם במשהו מעניין הקשור ל"יחידות". יחידות שבה הייתי שותף מבחוץ...

תקופות ארוכות, הרבי היה מקבל אנשים לפגישות של "יחידות" לאורך כל הלילה, עד לפנות בוקר. אנחנו בחורי הישיבה, היינו לעיתים קרובות נשארים ללמוד בחדר הלימוד הסמוך לחדרו של הרבי.

לילה אחד, שוב נכנסו אנשים בזה אחר זה. תור האנשים הממתנים היה ארוך כתמיד. כל אחד מהם הגיע עם המשא הכבד שלו וחיכה לדבר עם הרבי.

היה חורף קר, והנה שמענו את הרבי משתעל, ושוב, ושוב ושוב...

האם הרבי יעצור לנוח? ראינו שלא.

חשבנו מה אנחנו יכולים לעשות, ואיך אנחנו יכולים לעזור. מיהרנו כמה בחורים, והכנו לרבי כוס תה חם. הבאנו את זה למזכיר של הרבי ושאלנו אם הוא יהיה מוכן להכניס את זה פנימה.

המזכיר הסכים. הוא עצר את תור הממתינים, והכניס לרבי את כוס התה.

אחרי כמה שניות, הוא יצא מן החדר עם הכוס המלאה בידו, וביקש מן האיש הבא בתור להכניס פנימה.

שאלנו אותו מה קרה, והוא השיב: הרבי התפלא ואמר לי, איך אתה חושב שאתן לאנשים שממתינים לי בחוץ לחכות, עד שאסיים לשתות כוס תה?

מכתב עם מסר מיוחד

סטודנט מספר

הייתי סטודנט דתי הקשור לרבי, והתחלתי ללמוד לימודים שונים.

בדיוק כאשר נרשמתי ללימודים באחת האוניברסיטאות בארצות הברית, הרבי התבטא בחריפות נגד תופעות שונות שהיו באוניברסיטאות, ועל כך שאין לצעירים יהודיים מה לעשות באוניברסיטאות האלו.

לא ידעתי מה לעשות...

החלטתי לכתוב לרבי מכתב. כתבתי כך: בגלל שאני חסיד של הרבי, אז אני לא יכול לעשות נגדו וללכת בכל זאת ללמוד באוניברסיטה. לכן אני מציע 'רעיון': במשך ארבע שנים הקרובות בלבד, לא אהיה חסיד של הרבי...

קיבלתי מהרבי מכתב תשובה וכך השיב לי הרבי: "אם ההתקשרות בין רבי לחסיד הייתה רק מצד אחד, מהחסיד לרבי, אז הרעיון שלך היה טוב; אבל בגלל שהתקשרות בין רבי לחסיד היא משני הצדדים, הרי שגם אם תנתק את עצמך מהרבי - הרבי לא ינתק אותך ממנו".